

er der efter Statistikken 801 Godsbesiddere, der for Aaret 1918 har opgivet en Aarsindtægt paa fra 2 000 til 4 000 Kr. Det vil sige, at af vore Godsbesiddere har 1349 i det Aar haft en Indtægt fra 800 til 4 000 Kr. Da nu alle Godsejere i Landdistrikterne tilsammen udgør knap 4 000, vil det sige, at saadant noget som 33,7 pCt. af disse Godsbesiddere ikke har været i Stand til at tjene mere end højest 4 000 Kr. i det Aar.

Det er lidt vanskeligt at dømme om, hvorvidt saadanne Opgivelser kan være rigtige; men der er foruden den almindelige Tvivl, man kan have, to Omstændigheder, som ganske særlig kan gøre en noget tvivlende. Den ene er den, at Tyendet sættes i Skat af en forholdsvis betydelig Indtægt. Allerede i 1916 beregnede man det mandlige Tyendes aarlige Indtægt til omtrent 1 000 Kr. For ikke ret længe siden har jeg hørt et meget sagkyndigt Medlem sige, at man nu kunde regne et mandligt Tyendes skattepligtige Indtægt til 2 000 Kr. Jeg tænker mig da, at man kommer Sandheden meget nær, naar man regner med, at et mandligt Tyende i 1918 har haft en gennemsnitlig Aarsindtægt paa 1 500 Kr. Hvis det er rigtigt, vil ærede Medlemmer indrømme mig, at her er en i hele Samfundets Interesse betydningsfuld Sag, og den højtærede Finansminister, der sikkert gerne vil have saa mange Indtægter i Statskassen i Form af Skatter som muligt, kan derfor ikke godt afvise en Undersøgelse af, hvorvidt de Opgivelser, jeg her har nævnt, er rigtige.

Men foruden denne Sammenligning med Tyendets Indtægter har jeg ogsaa Grund til at tvivle af en anden Aarsag....

Formanden: Det ærede Medlem vil have en Følelse af, at han bevæger sig ganske udenfor Ændringsforslagene.

Vilhelm Rasmussen: Den højtærede Formand kender ikke mine Følelser. Jeg har det Indtryk, at jeg i højeste Grad holder mig til den foreliggende Sag, og at jeg taler paa Samfundets Vegne. Den højtærede Minister er sikkert i høj Grad interesseret i at faa virkelig Oplysning om, hvordan det er med Statens Indkomster.

Formanden: Vi kommer til Generaldebatten bagefter; men i dette Øjeblik er det kun Ændringsforslagene, vi behandler.

Vilhelm Rasmussen: Jeg maa naturligvis rette mig efter den højtærede Formands Anmodning og skal saa slutte. Jeg

forstaar, at det var et ubehageligt Emne, jeg var inde paa.

Jensen (Kleis): Den Tilknytning, det ærede Medlem (Vilhelm Rasmussen) fandt til sin Tale, var den, at Udgifterne ved Opkrævningen af Indkomst- og Formueskatten foreslaas forøget med 1 475 000 Kr. Jeg skal efter den højtærede Formands Henstilling ikke følge det ærede Medlems Betragtninger over Skatteansættelserne. For øvrigt er Emnet ikke nyt; vi har diskuteret det før her i Tinget. Jeg har søgt at give det ærede Medlem den Vejledning, jeg mente mig i Stand til med Hensyn til Gaardmændene, men den Vejledning har ikke frugtet. Jeg skal da henviser det ærede Medlem til Landoverskatteraadets Næstformand; det er muligt, at det ærede Medlem tillægger hans Udtalelser større Vægt end mine. Landoverskatteraadets Næstformand har, som bekendt, offentlig udtalt, at Gaardmændenes Ansættelser er i det væsentligste rigtige, og i hvert Fald er de rigtigere end Ansættelser fra store Skatteydere i andre Samfundsklasser. Jeg tænker, at det vil have mere Værdi for det ærede Medlem, at jeg anviser det ærede Medlem denne Kilde til Bedømmelsen af Ansættelserne, end om jeg paa ny vilde forklare det ærede Medlem Forholdene.

L. Rasmussen: Vi begyndte i Formiddags vor Finanslovbehandling med at nedstemme et Ændringsforslag fra socialdemokratisk og radikal Side og vedtog, at der fra 1. April skal afskediges et meget stort Antal Tjenestemænd under Postvæsenet for at spare Penge. Disse Mennesker, som i Forvejen var meget daarligt stillede, gaar nu ind til Arbejdsløshed uden at have mindste Udsigt til at kunne finde Beskæftigelse. Men den højtærede Finansminister har krævet Beparelser paa den Konto. Disse Afskedigelser har ikke været nogen Fornøjelse for den højtærede Minister for offentlige Arbejder; men de krævedes for Beparelsens Skyld. Saa kommer i samme Møde den højtærede Finansminister og Statsminister og taler om, at Arbejderne er blevet bedre behandlet end Kongen, der i Fjor fik 90 000 Kr. som Dyrtidstillæg! Det er en ganske ejendommelig Stilling. Med Hensyn til Arbejderne siger man: Lad de adskillige Hundrede Arbejdere blot gaa ud i Arbejdsløshedens Nød, saa de faar det endnu daarligere, end de i Forvejen havde det. Det kræver vi paa Sparsommelighedens Alter. Men derimod giver vi 400 000